

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 32.

V Ljubljani, v soboto 12. avgusta 1899.

Letnik IV.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah dopoldne. **Naročnina** je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 7 novč. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“. Uredništvo in upravištvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15**. Uradne ure od 9—12 ure dep. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

Kosček slovenske zgodovine.

Ni ga moža na Slovenskem, ob katerem bi se tako lomili valovi političnih strastij, kakor ob g. kuratu in arhivarju Koblarju. Usoda mu je mila, da mu je mogoče z električno lučjo osvetljevati norosti naše domače politike. Luč sovražijo mračnjaki. Kjerkoli se pokaže temna sila, delujoča na razdor naroda, Koblar je — tarča naskoku. A on se ne briga niti za klic: „Gori ž njim!“ niti za klic: „Doli ž njim!“, ker ima trdno stališče pravih načel, ki so sveta narodu. Mnogim se je Koblar zdel strankarski, ker je že kaj očital tej in oni stranki. V družbi sv. Cirila in Metoda pa ni bil nikdar strankarski. Zato so morali bojni petelini, ki ne spoštujejo niti pri tej sveti družbi „Treuga Dei“, podreti njega, da so dobili luknjo za uvoz političnega strankarstva v družbo. Kakor skala stoji mož sredi razljučenega morja in kliče na desno in levo geslo družbe sv. Cirila in Metoda: „Slovinci, ohranimo obe svetinji, vero in narodnost, če ne, poginemo!“ Zadnji naskok na Koblarja, oziroma na družbo sv. Cirila in Metoda, je veljal veri, katero brani Koblar z našimi somišljeniki proti napadom liberalnih in z Nemci zvezanih Vandalov. Zato so Koblarja, kakor pravi dr. Tavčar v „Rodoljubu“, „vrgli na cesto“, koder ga je pobral hvaležni narod, kakor tačas, ko je branil narodnost našo.

Važen vir za zgodovinarja, ki bode pisal politično zgodovino Slovencev, podajamo v današnjem listu.

Gospod dr. Iv. Šusteršič je leta 1892. v imenu pripravljalnega odbora slov. katol. shoda predlagal, da naj se osnuje v Ljubljani katoliško učiteljsko semenišče in ako možno, tudi slovenska katoliška pripravnica s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda, katera se v ta namen toplo priporoča, dalje, da naj družba sv. Cirila in Metoda gleda, da bode preosnovala svoje vodstvo in da jo bomo potem radostno pozdravljali na II. slovenskem katoliškem shodu.

Zaslužena kazen.

„Slov. Narod“ je prinesel dne 5. avgusta 1899 štev. 178, pod gorenjim naslovom nastopni članek:

„V četrtek se je pri veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda na Vrhniki izvršila moralna justifikacija. Kurat Koblar, dolgoletni blagajnik te družbe, ni bil več izvoljen v odbor, dasi so njegovi maloštevilni somišljeniki napeli vse moči, in so šli zanj z vso strastjo v boj.“

Kurat Koblar je bil dva dni pred veliko skupščino izjavil v „Slovincu“, da ne kandiduje več v odbor in da bi odborništvu ne sprejel, tudi če bi bil izvoljen. Toda ta izjava ni bila resno mišljena, ta izjava je bil samo manevar, kakor je pokazala velika skupščina. Koblar je trdno upal, da s pomočjo nahujskane izvenkranjske duhovščine pride zopet v odbor, in bi bil v slučaju zmage tudi vsprejel izvolitev, dasi bi bil s tem zanešen v družbo razpor, in dasi mora družba isti trenotek propasti, kakor hitro jej slovenska liberalna stranka odtegne svojo pomoč. Družba bi prej pogrešala podporo vseh drugih strank, samo podpore naše stranke ne more pogrešati niti za trenotek.

Arhivar in kurat g. Ant. Koblar iz Ljubljane je pa govoril za družbo sv. Cirila in Metoda, da ostani, kakršna je, bramba obmejnim Slovincem, in se je potezal za družino vodstvo. „Slov. Narod“ je poročal tačas, da je bilo med njegovim govorom „Huronsko vpitje in prekanje. Vpitje: Ni treba nič govoriti! Predsednik Klun zveni v jedno mer in skuša govoriti in pomirjevati, a vse zaman. Ko konečno vpitje vendar preneha in predsednik Klun prosi, naj se dá govorniku govoriti, nadaljuje g. Koblar, ki je stal ves čas mirno, a z obrazom, raz kateri je bilo brati notranjo boleost zaradi ravnanja sobratov, in reče: „Gospodje, glejte, da se ne bode maščevalo, kar delate! (Prerekanje.) Rujte ljuliko, a pšenico pustite!... Ne metajte mož proč, ki so verni katoličani. Če bode te takó ravnali, bode te družbo sv. Cirila in Metoda razrušili; pustite jo takó, kakor je zdaj! Če niste z nami zadovoljni, no, si pa osnujte drugo društvo, jaz Vam k temu čestitam.“

Telegrami „Slov. Narodu“: **Kranj**: Svojemu nekdanjemu dušnemu pastirju g. Koblarju, izbornemu, neustrašenemu zagovorniku družbe sv. Cirila in Metoda, kličejo trikratno: Slava! Šenčurski narodnjaki. — **Celovec**: Slava vrlemu in dičnemu zagovorniku Slovincem prekoristne družbe svetega Cirila in Metoda, prečastitemu gospodu kuratu Koblarju! Celovski narodnjaki. — **Kranj**: Čast pogumnemu branitelju prepotrebne družbe, prečastnemu gospodu Antonu Koblarju, ki se ni strašil, dobro svoje prepričanje odločno zastopati tudi ob toliko neugodni priliki: Vinko Majdič, Viktor Globočnik, dr. Štempihar, Ferdo Sajovic, Ciril Pirc, Rajko Krisper, Peter Mayr, Karol Šavnik ml., Kreuzberger, Pavšlar Tomo ml., J. Omersa, Ferdo Polak, Drukar, Florijan, Bož. Vodušek, Anton Rakovec, Cof, Venturini, Žerovnik, Ivan Rakovec, V. Prevc, Ignacij Fok, Alojzij Pečnik, Dereani. — **Kamnik**: Protestujoč proti neopravičenim napadom na družbo sv. Cirila in Metoda izražajo na veselici zbrani članovi kamniških podružnic svoje popolno zaupanje do vodstva ter svojo hvaležnost

Koblarjeva upanja so se izjalovila. Pro padel je pri volitvi, in razmeroma ogromno število glasov, katerih Koblar ni dobil, govori vsakomur razumljiv jezik. Te številke svedočijo, da je Koblar, ki je od katoliškega shoda zavzemal v družbi jako odlično mesto, izgubil vse simpatije in da nima nikake zaslombe več.

Nihče ne taji, da je Koblar za družbo marsikaj storil, a če je bil vzlic temu pahnjen iz odbora, zgodilo se je to vsled tega, ker so družbini člani prišli do prepričanja, da ta mož ni več vreden, da bi sedel v odboru prvega narodnega društva, v katerem je združeno vse slovenstvo, v kateri spadajo politično nekompromitirani možje, ki vživajo pri vseh strankah, če že ne posebnih simpatij, pa vsaj osebno spoštovanje. Kurat Koblar pa je zaigral tudi osebno spoštovanje, in to ravno tistih krogov, kateri s svojo požrtvovalnostjo omogočajo družbi njeno blagoslovljeno delovanje, in zato je moral pasti.

Pravorék velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda je obsodba tiste politike laži, nizkega obrekovanja in podlega zasramovanja, katero zastopa „Slovenski List“ in njegov urednik Koblar. Vrhniska skupščina je v imenu naroda

neustrašljivemu družbinemu zagovorniku gopodu Koblarju. — **Škofja Loka**: Občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Poljansko dolino izreka popolno zaupanje dosedanjemu nenadomestnemu družbinemu vodstvu ter čestita iz srca g. Koblarju, neustrašenemu branitelju naše družbe. Podružnica za Poljansko dolino. — **Litija**: Čast gospodu Koblarju, ki je jedini takoj obsodil to početje! Podpisani: Gregorčič, Podkrajšek, Jenko, Andrioli, Jeločnik, Jeretin, Marija Kobler, Vončina, Marija Jenko, dr. Pavlič, Šega, Baduira, Minka Ruda, Adolf Ruda, Orehek, Mahorčič, Koklič, Treo, Bercon, Knaflič, Ignac Zore, Bartl, Matajcek, Wakonig, Minka Demšar, Lozar, zastopnik „Save“, Beneš, Ivanka Bartl, Ivanka Hromeh, Porenta, Kolbe, Juvan, Has, Medvesek, Grünwald, Berlot, Rus, Hafner, Škerlovnik. — **Zagorje za Savo**: Pogumnemu branitelju družbe, gospodu Koblarju, kliče: Slava! Zagorska podružnica: Medved, predsednik. — **Krško**: Slava Koblarju! Obžalujemo narodni prepir, ki je v škodo narodnosti, pa tudi veri. Krško županstvo, Krška podružnica, Krško bralno društvo. — **Črna na Koroškem**: Bog živi pogumnega branitelja družbe, preč. gosp. Koblarja! Odbor podružnice za Črno in okolico. — **Litija**: Prečastnemu gospodu A. Koblarju prisrčno zahvalo za neustrašeno postopanje. Za občino Šmartin: Ign. Zore, župan. — **Pliberk na Koroškem**: Slovesno izrekamo naše popolno zaupanje in našo udanost vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda ter se preč. gosp. kuratu Koblarju iskreno zahvaljujemo za odločne besede, s katerimi je pobijal najete nasprotnike. V imenu podružnice za Pliberk in okolico: Jurij Reš, veleposestnik. — **Litija**: Živijo g. kurat Koblar! Litijske in šmartinske Slovenke. — **Borovlje na Koroškem**: Podružnica za Kotmaro Ves in okolico se zagovorniku prekoristne družbe, preč. g. Koblarju, srčno zahvaljuje za možato postopanje v obrambo družbe. Matija Prosekar, predsednik, Valentin Štangelj, Janez Štih, odbornika. — **Zagorje ob Savi**: Slava možkim besedam jedinega zagovornika gospoda Koblarja! Zagorski Sokol.

izrekla o tej politiki infamnosti svojo sodbo in je zaradi nje postavila kurata Koblarja pred duri, kajti prav ta politika je vzrok, da smatrajo družbeni člani kurata Koblarja osebno nevrednim, da bi sedel v odboru najvažnejše narodne družbe, prvega društva v celi naši narodni organizaciji.

Ta kazen je sicer jako kruta, saj je ž njo kurat Koblar ponižan, osramovan in ožigosan pred vsem narodom, pred vesoljnim slovenstvom, ali zaslužena je v polni meri. Taki značaji, kakor Koblar, ne smejo zavzemati nobene javnega mesta, njim se ne sme zaupati nobena taka javna funkcija, katera bi jih opravičevala, nastopiti in govoriti v imenu vsega naroda in vsled katere bi mogli veljati za narodove zaupnike.

Koblarju je s tem izpodnešena glavna zaslomba pri vsem njegovem delovanju in nehanju. Kot blagajnik družbe sv. Cirila in Metoda je nekaj bil in je nekaj reprezentoval — zdaj je samo še kurat in urednik obskurnega „Slovenskega Lista“, kot tak pa naj uganja kar hoče.

Bralno društvo v Zagorji ob Savi. — *Vrhnika*: Hvala gospodu Koblarju, ki je tako odločno branil družbo proti neopravičenim napadom na I. katoliškem shodu v Ljubljani. Josip Lenarčič, deželni poslanec, Iv. Gruđen, Anderluh, Fajfar, Umek, Drag. Žitnik, Andrej Golli, dr. Janko Marolt, Karol Semen, Fran Kočevar, Josip Miselj. — *Beljak*: Z dušo in telesom udani družbi sv. Cirila in Metoda kličemo slavnemu odboru, posebno njenemu zagovorniku velečast. gosp. arhivarju in kuratu Koblarju, gromoviti „Slava“ in „Živio“. Podružnica za Beljak in okolico. — *Trst*: Slava preč. g. Koblarju za možato obrambo naše svete reči, katera je nam mejnikom živo potrebna! Zelen, Cokelj, Jajčič, Mikota, Janša, Počkaj, Colja, Ipavic, Krajcer, Perharc, Urđič, Kravos, Kolman, Dekleva, Gulin, Sošic, Kvas. — *Stari Trg pri Ložu*: Slava iskrenemu zagovorniku gospodu kuratu Koblarju! Franjo Peče v imenu loških in starotrških rodoljubov. — *Žužemberk*: Živel neustrašeni zagovornik družbe sv. Cirila in Metoda, Koblar! Bralno društvo v Žužemberku. — *Tupaliče*: Jedinemu zagovorniku družbe, prečastitemu gospodu Antonu Koblarju, izrekamo najiskrenejšo zahvalo. Podružnica v Cerkljah. — *Borovnica*: Neustrašenega zagovornika svete naše stvari, Koblarja, Bog nam ohrani in daj še več takih mož, navdušenih, zavednih, delavnih. Jos. Verbič, župan, Ivan Majaron, Jos. Keržič, Janez Kos, obč. svetovalci. — *Borovnica*: Živel Koblar! Bralno društvo v Borovnici. — *Trst* (pismo): Podpisani odbor izraža velečastitemu gospodu Koblarju popolno priznanje za neustrašeno obrambo velezaslužne naše družbe, Odbor moške podružnice sv. Cirila in Metoda: Mate Mandič, dr. G. Gregorin, Gregor Bartol, Lacko Križ, Ljudevit Furlani, dr. Karl Glaser.

Dne 13. septembra 1892 je „Slov. Narod“ prinesel članek, čigar vsebina je bila: „Gospodu Koblarju doni hvala cele Slovenije.“ — Takrat je g. Koblar samo nekoliko besed izpregovoril za družbo in že si je zaslužil hvalo cele Slovenije. Od tistega časa pa je g. Koblar milijone in milijone besed govoril in pisal in stopinj storil za isto družbo sv. Cirila in Metoda in v zahvalo za to je prinesel dne 5. avgusta 1899 „Slov. Narod“ članek, ki stoji pod črto v našem listu. Zaradi svojega nastopa na katol. shodu je postal g. Koblar politično kompromitovan in „Slovenija“ mu je na pretrganje klicala: Slava! V odbor družbe sv. Cirila in Metoda ž njimi! Na shodu zaupnih mož l. 1894. je g. Koblar pobijal zvezo Slovencev z Nemci in narodna stranka mu je več minut neprenehoma ploskala. Sedaj g. Koblar v „Slov. Listu“ pobija zvezo Slovencev z Nemci, in narodno-napredna stranka besneč zvršuje nad Koblarjem „moralno (!) justifikacijo“. Na katoliškem shodu je g. Koblar zahteval katoliško vseučilišče v Ljubljani, in Slovenija ga je dvigala na ramena. Sedaj pobija politiko laži, nizkega obrekovanja in podlega zasramovanja katoliške vere, ki se dan za dnevom vali iz „Slov. Naroda“, in člani družbe sv. Cirila in Metoda, ki sta menda katoliška svetnika, so prišli, kakor piše „Narod“, „do prepričanja, da ta mož ni več vreden, da bi sedel v odboru prvega narodnega društva, v katerem je združeno vse slovenstvo“.

Ne vemo, kaj poreče na to doslednost in izvajanje narodnega programa v bodočih dneh „vse slovenstvo“, a jedno bode stalo zapisano v zgodovini Slovencev, namreč to: Bili so, a ni jih več! Tega ni bil kriv samo tuji meč, ampak tudi „Slovenski Narod“ s svojim bestijalnim sovraštvom do katoliške vere. Resnico teh besedij ni nihče bolje dokazal, nego dvakrat sežgani narodni in katoliški Hus, značajni narodnjak in duhovnik Koblar.

Bolj „neustrašeno“, kakor gosp. Koblar, še nihče ni branil najdražjih svetinj naših: vere in narodnosti, pa tudi nihče še ni okusil toliko časti od prijateljev in toliko nasprotstva od sovražnikov teh svetinj, kakor gosp. Koblar. Zato lahko mirno rečemo: Njegovo in našega lista stališče je pravo!

Izvirni dopisi.

Iz Starega Trga pri Ložu, 9. avgusta. Radovedni ste gotovo, koliko je bilo na Tavčar-Božičevem shodu pri nas udeležencev. Bilo jih je z ženskami in otroci vred okrog 150, akoravno so prišli celo iz Prezida, iz cirksiške županije, Postojne in od drugod. Ne vemo, ali so ženske ali otroci, — za katere je bilo Tavčarjevo govorjenje vendar predebelo in so jih začeli odganjati — imeli tudi na ime glaseča se vabila ali ne. Letali in vabili so liberalci povsod svoje pristaše in omahljivce in zatrjevali, da je ta shod še bolj važen, kot volitve, in da jih bodo učili kmetijstva. A, kaj, ker jih ni več, pa jih ni; vsi biciklji in vozovi ter prigravarjanje ne pomaga. Pač ni vredno, da se gospoda toliko trudi ravno pri nas — ker svojih prijateljev ne more pohujšati — pametne ljudi pa s takimi surovostmi le odganja od sebe. Marsikateri je zmajeval z glavo in se čudil, da more kdo na Pečetov vrt še toliko plev in praznih otrobov prinesiti — po besedah Tavčarjevih — ter jih ondi raztresati. Škoda, da ni videl doktor, govoreč o velikih trebih, kako paradira njegov. Nekateri šaljevci so ga zelo občudovali, ker jih je nanj opozoril.

Čudno, da mu Peče in drugovi niso šepnili na uho, da je Pečetov oče bil tak trgovec, ki je posojal po 10, 12 od sto, in si obresti že naprej odtegnil, ki je zahteval n. pr. od 30 gld. 3 gld obrestij za tri tedne, in je tedaj lahko zapustil kakih 100.000 gld., akoravno je bil s culico pricapljal. Pa tu je še nekaj takih, ki vsakega župnika odvagajo. Posojilnicam še vedno prihajajo rubrike z 10% intabulati. Ali so posojilnice vzrok? A kaj, saj tega nikdo ne ve, razun vseh navzočih. Tudi tega Tavčarju niso šepnili, da posojilnice večinoma poplačujejo stare oderuške dolgove kmetom ter olajšujejo obresti in vračanje kapitala. Nekateri, ki so Tavčarja čuli govoriti, so rekli, saj ne misli zares — kar govori. Rekel je, da bode shod v drugo javen, vsem pristopen. No, tega gospod ne doživi v Loški dolini. Celo plakatov si niso upali v Starem Trgu prilepiti za zadnji shod. Prav je pa imel, da je svaril pred konsumnim društvom in njega vinom, ker okrog peščice njegovih poslušalcev je bil zbran kordon vsakdanjih obiskovalcev starotrških in loških šnopsarij. Teh junakov ni treba v konsumno društvo!

Politiški pregled.

Petrolejski kartel je baje že gotova stvar. Tako poročajo iz Budimpešte. Cena petroleja se zviša pri vsakem hektolitru za 1 gld. Davek na davek!

Wolfa je v dvoboju nemški poslanec Křepek ranil na čelu in na glavi tako, da je Wolf bil nesposoben za nadaljevanje boja. Wolfovi rani nista nevarni. Tudi Křepek je bil lahko ranjen. Wolf je Křepeka pozval na dvoboj, ker mu je Křepek očital, da Wolf samo take pozivlje na dvoboj, o katerih ve, da jih bode zmogel. Nacionalec je sram, da je Nemec otepel Wolfa.

V Solnogradu so socijalni demokratje in nacionalci danes teden izzvali resne nemire. Vnel se je krvav boj mej redarstvom in demonstranti. Vojaštvo je moralo redarstvu priti na pomoč. Ta teden so se demonstracije ponavljale skoro vsak dan.

Proti davku na sladkor je bil na Dunaju 8. avgusta shod slaščičarjev, ki so povdarjali, da v slučaju, da ostane to gibanje brezuspešno, bodo slaščičarji pričeli boj proti izdelovalcem sladkorja.

Slovaki. V Sv. Martinu je bila 9. t. m. skupščina slovaških kulturnih društev. Pri zdravici kralju peli so navzočni: „Hej Slovani“!

Na pruskem Poljskem so prepovedali slike poljskega narodnega pesnika Adama Mickiewicza. V osmih dneh morajo poljski rodoljubi Mickiewiczove slike odpraviti. Kdor bi se temu ne pokoril, dobi 10 mark kazni, ali pa 2 dni zapora. Tako Prusi proti Slovanom — v Avstriji pa radi slike Bismarkove še ni bil nihče zaprt.

Milanova nasilstva. V Belgrad je te dni 50 vojakov pripeljalo nad 200 oseb. Vsi jetniki

so bili čvrsto zvezani. Vse so zaprli v beligradske trdnjave. Razprava o atentatu je zopet preložena na 20 dnij, ker Milanu nedostaje dokazov.

Prusi so zopet nekaj pametnega ukrenili. Čez češko-nemško mejo ne puste — nobenega Čeha, ki bi se hotel na Pruskem trajno naseliti. Grof Thun se pač ne bode menda temu nasilstvu samo smehljaj.

Novo belgijsko ministerstvo je sestavil Smet de Nayer. Vsi njegovi člani so katoliški možje in pristaši proporcionalnega volilnega sistema. Belgija noče poslušati sveta „Narodovega“ sotrudnika Kristana, naj potegne s socijalnimi demokrati.

Sv. oče proti Italiji. Sv. oče bode, kakor se čuje, s sv. letom stopil iz svoje pasivnosti proti Italiji ter bode protestoval proti postopanju Italije napram Vatikanu ter zahteval, da se papežu povrne svetna last. Povod zato je dalo sv. očetu postopanje laške vlade o priliki mirovne konference, ob kateri ni hotela priznati sv. očeta suverenom, dasi mu je to dostojanstvo zajamčil italijanski drž. zbor l. 1871.

Proti Dreyfussu se je pričela obravnava v Rennesu dne 7. avgusta. Obravnava je tajna. Dreyfuss trdi, da je nekriv.

Kitaj in Japan hočeta skleniti zvezo. To bi bilo jako sitno za Rusijo, ki je v Pekingju že odločno ugovarjala taki zvezi.

Američani bi se radi polastili San Dominga, kjer je po umoru predsednika Heurauxa bruhnila na dan revolucija. Američani so podkurili. Nemčija, Francija in Italija že postajajo nervozne.

Domače novice.

Osebnosti. Danes je prišel v Ljubljano č. g. Zagorac iz Siska, da prouči gibanje slovenskih konsumnih društev in skušnje praktično porabi pri I. hrvatski konsumni zadrugi, ki se bode 20. t. m. osnovala na Virju. — Č. g. Ignacij Šalehar, župnik na Dolu, je prezentiran za župnijo Dolenjo Vas pri Ribnici, za župnijo Trebelno pa č. g. Ignacij Hladnik, vikar v Črnem Vrhu nad Idrijo. — Premeščen je gosp. M. Kožuh, profesor na učiteljski v Kopru, na nemško-slovensko gimnazijo v Celju. — Notar v Komnu g. Karol Cibej je premeščen v Gorico, notar v Tolminu g. dr. Ig. Kotnik pa v Komen. — Notar v Ajdovščini dr. Blaž Quarantotto je premeščen v Tolmin.

Cesar na Slovenskem. Gotovo je, da pride naš cesar dne 15. septembra v Celovec, kjer ostane tri dni pri vajah 3. in 4. kora. Govori se, da pride tudi v Ljubljano k polaganju temeljnega kamna deželnemu dvorcu.

O naskoku na družbo sv. Cirila in Metoda smo mislili molčati, ker se je gosp. Koblar sam umaknil boju, kateri se je napovedal družbi zaradi njega od liberalcev. A ta krotkost se nam je slabo izplačala. Kako lepo in nepristransko je naše poročilo o skupščini v zadnjem listu! Sedaj pa čitajte, gospoda, „Narodov“ članek v današnjem podlistku našega lista! Tavčarju se je potrebno zdelo, ker je mislil, da so „dame“ Koblarja že pokopale, še zbrati kopo psov in malo poskakati na njegovem grobu. To surovost mora obsojati vsakdo, kdor ima le še trohico sramu v sebi. Umevno je, da tudi „Slov. List“ ne bode na vse molčal. Žalostno pa je, če moramo braniti pred „justifikacijo“ najboljše narodne delavce v času, ko besni Nemci v Celju in Lahiv Trstu zvršujejo justifikacijo nad našim narodom.

Kadivčeva Tončka, ki je na vrhniški skupščini vodila ženski polk v jako čedno „narodno“ bitko, je imela za naskok na g. blagajnika Koblarja posebno imeniten uzrok. Pred 3. leti je bila s pok. gospo Gutnikovo kot odbornica podružnice grozno razžaljena. Vedno zvesti „narodovec“ notar Plantan je bil dame, ko so ga prosile daru za družbo sv. Cirila in Metoda, surovo spodil in jim pokazal vrata. Za to razžaljenje je Kadivčeva Tončka od g. Koblarja zahtevala v imenu odbora šentjakobsko-trnovske ženske podružnice v Ljubljani zadoščenja, ki naj se doseže s tem, da bo blagajnik Koblar na bližnji glavni skupščini narodnega Plantana za

njegovo surovost raztrgal in osramotil. Koblar je poprašal odbor družbe sv. Cirila in Metoda, a ta je soglasno sklenil, da ne gre trgati Plan-tana na skupščini. Sedaj je pa narodnim damam zavrel kropec, ki se je zvrnil na blagajnika Koblarja in na družbo. Kadivčeva Tončka od tistega dne Koblarja ni več pogledala. Izstopila je z nekaterimi drugimi iz odbora podružnice. Po hujškanju teh vrlih dam je bila lepa podruž-nica skoraj uničena. Gospodje so morali ponižno potem delati poklone drugim damam, da se je zopet sestavil odbor in začel delovati. Kadiv-čeve Tončke pa nihče ni mogel več prav poto-lažiti, ker jo je bolj gonila maščevalnost kot narodna zavest. Ne trdimo, da bi to bil glavni vzrok, da so dame na zadnji skupščini nasto-pile proti g. Koblarju. Bile so pač le služkinje sluge liberalne misli, če tudi nekatere še ne-hoté. Še so nosile te najete bojavnice liberalizma, kakršnega kuha „Narod“, križce na prsih in škapulirje med pleči, in ko bi se bile pošlatale, kaj nosijo na sebi, strah ti jih bilo, dvigati kopje v podobi svinčnikov proti krščanskemu junaku Koblarju. — In nauk za nas, kaj bodi? Sicer ni prav, če so ženske politikonke, vendar, če si upajo nekatere ženske nastopiti kot libe-ralke, treba bode organizovati tudi ženske, ki nimajo križca samo na koži, ampak tudi v srcu. Združimo v trdno falango služabnice krščanske misli! Še je čas, a tudi že je čas!

Kaj pa je ta Ivan Šubic? Pri zadnjih dol-polnilnih volitvah v deželni zbor je bil Šubic protikandidat Koblarjev, tedaj gotovo poli-tično prav nič prononsirana oseba. De-laven pa je, da se kar kadi, in v narodnih društvih je za blagajnika kakor ustvarjen. Bil je blagajnik „Muzejskega društva“ in Koblar tajnik. Lansko leto osovrej je prišel blagajnik Ivan Šubic h — Koblarju v muzej in mu je rekel: Veš, jaz ponesem svoje oslabele oči malo v poljanske gozde, pa ti naredi pobotnice in potirjaj udnino od članov društva, ker jaz nisem utegnil tega storiti že dve leti. Dobrodušni Koblar je žrtvoval za zanikernega blagajnika Šubica dva dni, naredil in razposlal račune. Pobirač mu je prinesel veselo poročilo, da se ljudje hudujejo nad zanikernim Koblarjem, ki je podpisan na računih, ker za dve leti nazaj po-bira udnino. Vsakdo bo rekel: Prav mu bilo, čemu je pa tako neumen, da s svojim trudom druge iz gnoja koplje! Med tem časom je Šubic postal poslanec, s čimur seveda ni pridobil časa za račune. Sedaj je pa kot „vrl narodnjak“ uganil še eno bolj „kunšno“. Izročil je blagaj-nico „Muzejskega društva“ kar brez društvene seje Nemcu dr. Gratzju. Rešil se je s tem sicer dela, v narodnem oziru pa društvu ni na-pravil usluge. Blagajništvo „Muzejskega društva“ je pa prava igrača proti blagajniškemu delu pri družbi sv. Cirila in Metoda. Če je tedaj Šubicu že ono malo delo tako smrdelo, da je isto rajše izročil Nemcu, kakor, da bi bil izpolnil svojo dolžnost, se vidi, kako izvrsten nadomestek za g. Koblarja je dobila družba sv. Cirila in Metoda v osebi g. Ivana Šubica.

Proti sladkornemu davku so pričeli naši krščanski socialci živahno delovanje. V nedeljo, dne 6. avgusta, so priredili tri shode: v Ljub-ljani, Mariboru in Zagorju ob Savi. V Ljubljani se je na Starem strelišču zbralo vsled povabila „Katoliškega delavskega društva“ nad 600 kr-ščanskih socialcev. Govorili so Moškerc, Štefe, Gostinčar in Ziller o velikih bre-menih, ki so se z novim davkom naložila delav-skim slojem, in o tem, kdo je kriv, da vlada § 14. Krivi so objestni Nemci in rogovilasti so-cijalni demokratje, ki sedaj zopet hote vse raz-prave v državnem zboru prepričati. Kršč. soci-jalci pa o tem, da protestujejo proti novim davkom na živila, še niso pomočniki nemških obstrukcionistov, nego hote le doseči, da se taki davki znižajo parlamentarnim putem. So-glasno je bil vsprejet nasvet, naj se na finanč-nega ministra pošlje brzojavno ta-le resolu-cija: „Slovenski krščanski socialci v Ljubljani, zbrani na javnem ljudskem shodu dne 6. av-gusta 1899., se odločno izjavljajo proti novemu sladkornemu davku in nameravanemu zvišanju davka na petrolej in pivo in zahtevajo, da si

vlada namestu tega, delavske sloje izsesava-jočega davka, poišče dohodkov pri davčno moč-nejših slojih.“ Ob enem se je naročilo „Kat. delavskemu društvu“, obrniti se pismeno do vseh slovenskih poslancev, naj bodo proti davkom na živila revnih stanov. Shod je pozdravil pismeno tudi posl. dr. Krek, kar „Narodu“ ni prav. Dr. Krek je svoje stališče glede davkov na živila pojasnil že nebrojokrat. Našim delavcem mu tega stališča ni treba bilo še pojasnjevati, dobro bi pa bilo, da bi ga pojasnil kakemu Kušarju, ki po volitvi nikdar na solnce ne pride, ali pa kakemu „Hofrathu“. Takim možem bi bilo treba iste stvari dvajsetkrat pridigovati, pa bi jim so-cijalizem še ne zlezal v glave, ker mislijo samo na - se. — Tudi ljubljanski socialni demo-kratje so priredili protestni shod, katerega „Narod“ hvali, ker so socialni demokratje hva-lili „Narod“. Ta hvala je značilna, ker je veljala ljudem, ki so za sladkorni davek. Kristan in Kleinberg sta pač drug družega vredna! „Na-rodov“ poročevalec Kristan bi rad natvezil, da je bilo na socialno-demokratskem shodu do 700 oseb. Ko bi to bilo res, bi socialnih demo-kratov ne bilo na shod kršč. socialcev prosit, naj jim gredo pomagat pred vladno poslopje demonstrirati. Kršč. socialci so jim odgovorili, da z razgrajanjem ne gredo vladi pomagat vzdr-žati še dalje § 14. Zato si socialni demokratje demonstracije niso upali uprizoriti, ker so na svojem shodu med blizu 300 poslušalci imeli komaj polovico svojih.

Kdo je otrok? Če je kdo na slovenski zemlji, ki onemogočuje uspehe naših državnih poslancev, je to v prvi vrsti „Slovenski Narod“ in zlasti tiste čase, kadar ga ima Malovrh, kakor sedaj že nekaj tednov, popolnoma v svoji oblasti. Zopet jeden slučaj. Ljubljanski krščanski socialci so napravili protestni shod proti na-godbi in sladkornemu davku. Ko ubogo delavsko ljudstvo — in na shodu so bili samo delavci in obrtniki — skuša s protestom otresti se bre-mena, katero ga najobčutneje tlači vsled novega davka, prikrevlja „Narod“ in se norčuje iz de-lavcev, rekoč: Hinaenci ste, otroci ste! v „Vater-land“ pa pišete, da bodete z veseljem glasovali za novi davek. Tedaj je shod gola predpustna komedija. — Kako pa more kak kršč. socia-list, n. pr. dr. Krek, odgovoren biti za to, če „Vaterland“ prinese novico, da bodo slov. po-slanci glasovali za novi davek, ko je znano, da Krek s „Vaterlandom“ nima nobene zveze. Še manj zveze imajo pa s „Vaterlandom“ kršč. soc. zborovalci iz delavskih slojev. Čemu tedaj „Narod“ zaradi notice v „Vaterlandu“ smeši shod, ki je izšel iz ljudske duše in žive potrebe? Pa recimo tudi, da masa naroda lahko nosi novi davek, kakor meni „Narod“, ali bo mar našim poslancem kaj škodovalo, ko bodo zahte-vali pred ministri izvršitve naših teženj, ako bode minister Kaizl pokazal telegram kršč. so-cijalcev iz Ljubljane? Mi menimo, da jim bo ta telegram le olajšal stališče. Bedasto je tedaj, da „Narod“ od krščanskih poslancev tirja, da bi morali že zdaj pokazati svoje karte, še bolj be-dasto je, ko tega ne tirja od svojih poslancev, najbolj bedasto pa, da hoče na ta način klub državnih poslancev razdvojiti, preden so se po-slanci odločili za glasovanje ali proti glasovanju. Gotovo je tudi, da bodo kršč. socialni poslanci stokrat bolj uvaževali bremena naroda in pojav ljudske volje, kakor „Narodova hofratha“, ki iščeta le sama sebe.

Narodov napad na dr. Kreka in — odgovor.

„Narod“ je napal te dni g. dr. Kreka, kakor da bi on soglašal z novim sladkornim davkom. Dr. Krek nam je o tej zadevi pisal, in da „Narod“ ne meša pojmov, priobčujemo njegovo pismo v kolikor se tiče te zadeve. Dr. Krek nam piše: „Ob mnogobrojnih shodih sem že o tem govoril; pisal sem že zdavnaj v „Glasniku“ o tem ne-jedenkrat; med razlogi, s katerimi sem zago-varjal svoj predlog, naj „zveza“ izstopi iz večine, sem navajal tudi to, da ne smemo pustiti na sebi niti navideznega suma, da podpiramo abso-lutizem ali da smo zadovoljni s povišanjem konsumnih davkov. — Po vsakem zborovanju drž. zbornice sem v Ljubljani pri javnem shodu tolmačil svoje izkušnje in ni ga človeka, ki se

je tedaj brigal za te shode, da bi ne poznal mojih načel o naši avstrijski davčni politiki sploh in o sladkornem davku posebej. — Ali naj ponavljam to, kar sem že stokrat povedal — morda zato, ker, kot mi pišete, „Narod“ pravi, da molčim? Upira se mi ponos, da bi mogel le tudi jedno trenotje resno vpoštevati tak glas, Tako neumen nisem, da bi se čudil takim na-padom. Naj molčim, ali govorim karkoli: od te strani nimam pričakovati družega, nego grajo. V vprašanju „o sladkornem davku“ pa tudi „Narod“ ni kaj nevaren nasprotnik, ali ka-li? Tisti, ki se morda sedaj z njim vred kragajo, da ne zinem nobene proti temu davku, bi tudi šli z njim, ko bi zahteval od mene naj govorim zanj. Ali naj bom tako naiven, da bi se resno pečal s takimi pozivi? Vprašujete me, je-li smete porabiti moje pismo zadnjemu shodu in „Glas-nikov“ zadnji članek z mojim imenom. Le, če hočete. Samo Bog ne zadeni, da kakerkoli zinete, da se hočem jaz braniti. — Nimam se komu. Tisti, ki še sedaj ne ve, da je zbornica brez pomena in da v nji sedaj posamen po-slanec, vrhu tega pa še južni Sloven, sploh ni sposoben, da bi kaj zakrivil, ne zasluži odgo-vora. Ali naj delam komedijo in se okrinkam z neko poslansko važnostjo, ki je v sedanjih raz-merah neresnična, in iz katere sem se vedno norčeval. — Sodbo o teh razmerah sem ponav-ljal nebrojokrat. Obetati ne morem nič, ker je popolnoma jasno, da tudi v prihodnjem za-sedanju ne dobom nobene prilike, da bi kako obljubo v parlamentarnem življenju mogel spol-niti. Peska v oči ne maram metati nikomur; zato pa drage volje prepuščam drugim, naj slepé ljudstvo, da bo zveza liberalcev, nacionalcev in socialnih demokratov znižala sladkorni davek. Mož, ki hočejo zase slepi, ne maram med svo-jimi političnimi prijatelji. Kdor ne soglaša z delom, za katero vporabljam svoj čas in svoje skromne moči, naj sodi o meni, kakor mu drago; če mu dopušča njegova vest, naj magari ver-jame, da sem jaz vzrok povišanemu sladkornemu davku. Moji prijatelji dobro vedo, da mi je osebna popularnost deveta briga in da mi je zoperno vse, kar bi po nji težilo. Shodov v ne-kakšno svojo obrambo zato ne bom skliceval najmanj pa tedaj, ko bi me pozival k temu kak liberalen list. — Vaš

Krek.“

Stari Trg pri Ložu. (Govor na shodu.) „Z vso ljubeznijo se je g. Koblar oklenil družbe sv. Cirila in Metoda, jo podpiral, kjer je le mogel ter skrbno čuval nad njo, da bi je valovi ne zanesli v sredo političskih preprirov. To pa ni bilo vseh tistim pisarjem, ki opravljajo beriški posel za liberalno stranko, in napravili so na-skok na družbo sv. Cirila in Metoda, da bi si iz nje pripravili kako priprosto agitacijsko dru-štvo, ali kaj jednacega. Če je kdaj kranjska li-beralna stranka kazala, da nima srca za Slo-venca-trpina, pokazala je to s tem navalom na družbo sv. Cirila in Metoda. (Živahno odo-bravanje in ploskanje. Klici: Res je! Sram jih bodi!) ter si s tem prislužila pošteno zaniče-vanje vsakega pravega rodoljuba! Če bi ti ljudje imeli še kaj sramu v sebi, morali bi se iz dna svoje popačene duše sramovati zlodejstva, ka-tero so učinili nad jednim društvom, ki deluje zares le v korist slovenskemu narodu! (Viharno odobravanje in ploskanje.)“ — Ta govor se čita v „Slov. Narodu“ z dne 8. avgusta 1899; go-voril ga je na shodu v Starem Trgu dne 6. t. m. najponižnejši sluga liberalne misli za km. družbo.

Pekel odpravljen! Celih 14 dnij se je „pilil“ na Visokem dr. Tavčar slovar psov-k, katerega mu je bil posodil „strokovno izučeni“ Malovrh, in je prikrpaval še svoj zaklad, preden se je podal zadnjo nedeljo na shod v Stari Trg pri Ložu, kjer je odložil pred „verne“ poslušalce težko breme svojih možganov. Rešil je svojo nalogo izvrstno. Ko bi se skupaj vzelo 50 ljub-ljanskih šnopsarjev, bi ne mogli napraviti boljše. Slovar Tavčarjevih zabavljic na škofa, duhovne in vero je imenitno delo in obsega v „Narodu“ nad 6 kolon. O gospodarskem in socialnem delu narodno-napredne stranke dr. Tavčar ni zinil družega, kakor da bode odpravil pek el, ki še vedno straši umirajoče kmete, da ne postanejo liberalci. Sicer je pa to za liberalce res prva in

edina potreba. Tavčar bo drugi Mesija! Kristus je rešil pekla dobre kristijane, dr. Tavčar pa reši pekla dobre liberalce. Ker jih peklo veliko konsumuje, je s tem tudi rešen glavni del vprašanja o konsumnih društvih. Niso zastoj ploškali dr. Tavčarju!

Gole fraze obmejnih Slovencev. Z ozirom na besede posl. Božiča na starotrškem shodu, da je bil klic izvenkranjskih Slovencev po slogi na Kranjskem le fraza, pravi „Sl. Gosp.“: „Tako more govoriti samo Slovenec, kojega narodnost je postala bankrotna, take izjave more delati le ona slovenska stranka, koji služi beseda narodnost samo v sebične namene. Vemo sicer, da politično obzorje Božičevo ne presega niti mej njegovega volilnega okraja, kamo da li meje kranjske dežele, vendar tudi to je znano, da je Božič poslušen avtomat in pokorno trobilo liberalne stranke. Štajarci si hočemo zapomniti stranko, ki izjavlja po svojih poslancih, da so naši obupni klici le — gola fraza.“

Gospodarstvo ljubljanskega rotovža. Meščan nam piše: Dober teden sem je trotoar ob stolnici popravljen. Prav po istem receptu ga popravljajo sedaj vis-à-vis Vodnikovemu spomeniku. Slabe, shojene plošče namreč vzdignejo iz njih lege ter jih obrnjene zopet vložijo, eventualno zamenjajo z drugimi. Plošče pa ob robu niso čedno izdelane, zato se v surovi svoji bošaji ne dotikajo lepo druga druge; ogli so pogosto brezvestno odkrušeni, fuge, špranje se za mažejo; tiste plošče, ki „čez stoje“, se surovo planirajo. Vlagajo jih — v pesek! To ni prav! Morali bi jih položiti na soliden temelj, vse lepo počez; narediti bi morali potreben mal padec za dež; tak trotoar iz lepo obdelanih in vdelenih plošč bi bil spodoben; trajal bi pa tudi najmanj 10 let in ne trebalo bi ga popravljati. Ali znabiti magistrat hoče pripraviti voljo i okus Ljubljancem za nov asfaltni trotoar, ki je prvič mnogo dražji, drugič pa mnogo manj trpežen?

Proti sladkornemu davku se je oglasil tudi shod na Teharjih. O novem davku je govoril g. J. M. Kržišnik.

Mariborski krščansko-socijalni delavci napravijo jutri izlet v Ruše. Že predpoldan bo tamkaj za delavce služba božja, popoldne pa prosta vrtna zabava.

Češki dijaki na Slovenskem. Nad 100 čeških dijakov in mnogo drugih čeških odličnjakov in dam je te dni ogledalo si naše lepe slovenske kraje. Na poti k Slovincem so bili srdito napadeni v Št. Mihaelu. Nemci so jih napadli z lopatami in vilami. Na postajah po nemškem ozemlju so se kulturni Nemci obnašali tako surovo, da si Čehi niso upali zapustiti železniških vozov. V Beljaku so jim Nemci tulili „Die Wacht am Rhein“. Čehi so se pripeljali v nedeljo zjutraj na Bled, kjer jih je pričakovalo celih osem slovenskih akademikov. No, Čehom se je Bled kljub temu dopadel in pravili so nam v Ljubljani, da jih je Gorenjska uprav očarala. V Kranju in Št. Vidu pozdravila so jih društva z zastavami. V nedeljo opoldne so prišli v Ljubljano. K vsprejemu so bili povabljeni samo „naprednjaki“ — pa prišli so tudi ljudje, katerim črna barva ne jemlje vida, da si ogledajo mogočno četo „Sokolov“ in množico naprednih študentov. Ob vsprejemu se je videlo, da v itak mrzli Ljubljani ni mogoč častni vsprejem, ako se ne dela složno, in naj „Narod“ to še tako taji. Še dijakov je prišlo k vsprejemu nad polovico manj, nego je bilo Čehov, in so si Čehi skoro brez njihovega spremstva morali ogledovati Ljubljano. Slovenskih akademikov, ki študirajo v Pragi ni bilo nič blizu. „Narod“ pravi, da pač ni treba bilo poleg sv. Mihaela in da je klerikalstvo pri slovenskih slavnostih absolutno neporabno, ker ti ljudje hodijo samo na božja pota. Ob teh besedah se nam je zasvetilo, zakaj ni bilo povabljenih k vsprejemu niti „Slovensko planinsko društvo“. Ljudje pri tem društvu so postali absolutno neporabni, ker so bili v zadnjem času kar na dveh božjih potih, „piparji“ pa še po zimi lazijo na Šmarno Goro. Da gospodje akademiki naših delavcev niti vabili niso, je tudi umevno. Delavci so jim bili preuslužni pri protiburševskih demonstracijah. Kadar pri-

dejo drugič slovanski gostje v Ljubljano, tedaj naj se drugače ravna. Dobro vemo, da Čehom ni ostalo prikrito strankarsko postopanje in da se je ob mrzloti prav korenito blamirala slovenska „napredna“ Ljubljana. Sosebno so se Čehi pritoževali, da v ljubljanski Čitalnici skoro ni dobiti slovanskih ilustrovanih listov. Sladki govori Jos. Nollija in dr. Tavčarjevo liberalno zvonjenje jih ni spravilo v dobro voljo. Izmej Čehov se ni hotel nihče pridušati, da so liberalci, ker gotovo vedo, kak sad rodi liberalnost na Slovenskem. Napredno meščanstvo napram Čehom niti toliko ni bilo uslužno, da bi jim bilo preskrbelo dovolj dobrih postelj. V nedeljo popoldne so Čehi obiskali veselico na korist „Vodnikovega Doma“ v Šiški, kjer so jih Šiščenci radostno pozdravili. Na čast Čehom je bil v ponedeljek banket in komerz. Čehi so prinesli seboj srebrno lipovo vejico in adresu praških dam, na Vodnikov spomenik pa so položili venec. V torek ogledali so si postojinsko jamo. „Nemško“ Celje so si šli ogledat 9. t. m. — o ondodnih izgredih poročamo na drugem mestu — mnogo Čehov pa si te dni ogleduje Trst ter bode posetilo tudi slovenske okoličane tržaške.

Gospodarski shod bode dne 15. t. m. v Gornji Radgoni. Dne 20. t. m. pa bode shod pri sv. Trojici v Slovenskih Goricah, kjer se bode ustanovila kmetijska zadruga. Istega dne bode tudi zborovanje v Slovenski Bistrici.

Hišo „Družbe sv. Mohorja“ so te dni napadli celovski Nemci in socijalni demokratje, ko so protestovali proti § 14. Tak protest proti § 14. je res — humbug.

V Miramaru bode nadvojvoda Ludovik postavil iz lesa ladije „Novare“, na kateri se je cesar Maks peljal v nesrečno Mehiko, križ.

Pravica je govorila. Najvišje sodišče je uničilo razsodbo, s katero je bil župan devinski radi demonstracij proti Lahom o priliki smrti cesarice obsojen na 8 mesecev v zapor. „Internacionalnemu“ glasilu tržaških socijalnih demokratov to ni po volji.

Na slavnost v Selica nad Škofjo Loko k blagoslovljenju zastave pevskega društva „Ratitovec“ se popelje jutri ob 7. uri 05 minut z južnega kolodvora deputacija „Slovenske kršč. socijalne zveze“ z zastavo. Kdor se namerava pridružiti, dobro došel. Zastavo blagoslovi g. dr. Krek, kumica ji bode soproga gosp. profesorja dr. Kosa.

V Radovljici priredi vrtno veselico godbeni klub prost. gasil. društva s prijaznim sodelovanjem slav. slov. pevskega in bral. društva „Triglav“ jutri na vrtu grof Thurnove graščine. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina za godbo podpirajoče člane prosta, za nečlane 25 kr. Čisti dobiček namenjen je za pokritje stroškov za pihala.

Iz Horjula se nam piše: Dne 6. avgusta je bil v Horjulu občni zbor „Kmetijske podružnice c. kr. kmetijske družbe“ in volitev novega odbora. Za predsednika bil je soglasno izvoljen Ivan Stanovnik, posestnik v Horjulu, v odbornike pa: Peter Bohinjec, župnik, Jan Pokoren, učitelj Tom. Zdešar, župan, in Franc Korencan. Poslala se je prošnja na c. kr. deželnega predsednika, da naj s postavo štiti, da se prihodnji občni zbor izvrši redno in pravično.

Gabrščekova tiskarna v Pulju je prešla v roke hrvatske stranke v Istri ter bode poslovala pod imenom „Tiskarna I. Krmpotič i dr. Poleg tiskarne je tudi knjigoveznica.

Nemška nesramnost. Ne samo v Celju, tudi v Ljubljani so češki dijaki okusili nemško kulturo. V Ljubljani sta jih v kavarni napadla klepar Jainschegg in mehanik pri Detterju Harbich. Jainschegg je s tem pokazal, da je tako sit slovenskega kruha, da ne potrebuje od slovenskih stavbinskih podjetnikov nobenega dela, tudi od g. Zupančiča ne. Ta mož je doslej dobival celo mestna dela! Ni čudo, da je tako korajžen, ko ga podpira narodna stranka! Tudi Detterjeva tvrdka bodi somišljenikom po deželi pri novih naročilih toplo v spominu. Ta tvrdka izziva Slovence kjer koli more!

Čuden c. kr. namestnik je vsekako grof Goess. Potoval je po tržaški okolici. Ondi so zahtevali od njega, naj posreduje, da bi kmetijska

družba tržaška poslovala tudi slovenski. Namestnik se je čudil, zakaj bi ne bilo vse jedno, ako družba občuje z okoličanskimi kmeti v laščini, ker kmetje baje razumejo laščino. Kmetom je svetoval namestnikov spremljevalec svetnik Schwartz, naj nikar ne politikujejo, ker gospodje v Trstu za okoličanske kmete prav po očetovsko skrbijo, za kar jim okolica mora biti zahvalna. Vsekako morajo naši poslanci zgoraj povprašati, če se nikomur ne zdi, da so zadnji nastopi grofa Goessa malo neprilicni za ustavno državo.

Drobne vesti. Novo cerkev bodo gradili v Vel. Poljanah pri Ribnici. — Vodja okrajnega glavarstva v Slovenjem Gradcu Zoff, ki je delal Slovincem neprilike, kjer je mogel, premeščen je k politični ekspozituri v Konjice. — Legina šola v Devinu se otvori meseca septembra. Lovili bodo v njo slovenske otroke, ker je laških premalo. — Orožnika je umoril neznan lopov 8. t. m. na poti iz Višbrij do Greifenberga, ker ga je orožnik aretirat. Morilec je ustreljen — V Vrbskem jezeru je utonila 12letna čevljarjeva hči, J. Tenk. — Branjevka Ana Šole je v Mariboru 9. t. m. po kratkem prepiru umorila svojega moža. — Griža vlada med konjištvom v Mariboru. Vojaki in konji so okuženi.

Vspreh konsumnega društva. Konsumno društvo pri sv. Jakobu v Trstu je s svojim vrlim delovanjem že precej uklonilo glave oholih laških trgovcev. Trije nasprotni trgovci imajo svoje prodajalnice že — zaprte.

Grozne razmere v Istri. V Krkavcih je napal vaški načelnik s tolpo svojih pristašev gosp. kapelana Čemažarja, zato ker je zaklical „Živijo“. Ubili bi ga bili Lahl, da ga niso rešile hrvaške žene.

Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji. Premeščeni so čč. gg.: Peter Mohar iz Mošenj v Rovte; Francišek Bleiweis, katehet pri uršulinkah v Škofji Loki, v Mošnje; Ant. Čadež od Sv. Trojice pri Mokronogu kot katehet k uršulinkam v Škofjo Loko; Ivan Kramar, novomašnik, k Sv. Trojici pri Mokronogu; Avgust Schauer iz Koprivnika pri Kočevju v Stari Log pri Kočevju; Josip Gliebe iz Kočevja v Koprivnik; Josip Demšar, novomašnik, kot kapelan v Kočevju; Iv. Mihelčič, župni uprav. v Zatičini, kot kapelan v Slavino; Iv. Pelc, kapelan v Hrenovicah, kot ekspozit na Ubeljsko; Ivan Medved, iz Dobrnič v Št. Lovrenc ob Temečnici; Alojzij Jerič, novomašnik, v Dobrniče; Anton Poljšak iz Sostrega na Trato; Henrik Bukowitz, novomašnik, v Sostro; Jurij Karlin iz Črnomlja na Vrhniko; Ivan Florijančič, novomašnik, v Črnomelj.

Positivno delo krščanskih socijalcev prav lepo kaže tudi „Slovensko delavsko stavbinsko društvo“ v Ljubljani. V prvi polovici tega leta je društvo zgradilo osem hišic v Vodmatu, po dve pa na Glincah in v Dravljah. Na parceli v Vodmatu bode postavilo vsega skupaj 26 hišic, poleg katerih bodo tudi prijazni vrtovi. Delavske rodbine se v dogotovljene hišice selijo z velikim veseljem, saj bodo s plačevanjem najemnine počasi prišle hišice v njihovo last. Lani je društvo gradilo delavske hišice v Štefanji Vasi.

„Zveza slovenskih kolesarjev“. Odbor Z. S. K. je sklenil v svoji zadnji seji, da priredi dne 3. septembra 1899. l. na cestni progi Reka—Ljubljana svojo III. distančno dirko. Ker se je na občnem zboru prireditelj cestne dirke posebno zaželela in je bilo zanimanje za njo v obče, je pričakovati, da bode udeležba od strani cestnih vozačev mnogoštevilna, tembolj, ker število zvezi pripadajočih društev in članov vedno narašča. Pravico dirkati imajo le člani zveze. Sto dirko spojena bo tudi borba za prvenstvo zveze za leto 1899/1900. — Nadalje se je sklenilo, vse obstoječe pomožne postaje pregledati in če treba z novimi potrebščinami oskrbeti. Na gorenjski in dolenski progi se bodo ustanovile nove pomožne postaje. Člani zveze bodo imeli od zdaj naprej uporabo orodja in drugih kolesarskih potrebščin, s katerimi so pomožne postaje oskrbljene, brezplačno na razpolago — a le, če se bodo izkazali z legitimacijo — nečlanom pa je dovoljena uporaba le proti vplačilu 30 krajcarjev. Letna članarina se je za člane ene in iste rodbine znižala za jedno tretjino; vsprejemnino

plačati je le gospodarju družine, vsi drugi ne samostojni so vsprejemnine prosti.

Iz Kranja se nam poroča: Na notico „Sl. Lista“ v št. 31. zakrožile so naše mestne srake v svojem gnezdu „Slov. Narodu“ št. 180. tužno pesem na „rahločutnost“ in „priljubljenost“ našega vrlega župana. Da bi pa temu nepristranskemu županu še malo bolje oči zamazale, očitajo nam, da je bila vest, da bode on svojo župansko dostojanstvo odložil, debelo zlagana. Mi bi na to niti ne odgovarjali, ko bi nam ne bilo na tem, da odločno zavrujemo to očitaje. Govorilo se je kmalu po zadnjih volitvah v mestni zastop, od vaših merodajnih in dobro poučenih oseb, da bode župan, ko bode preteklo 25 let svoje župansko dostojanstvo odložil. Ko se je neverjetno z glavo odmajalo, rekli so, da se je sam tako izjavil. Vaš surovi bet ne zadene torej nas čisto nič, pač pa dotično osebo, ali pa župana, če se je tako izjavil. Mi smo pisali le to, kar smo na svoja ušesa čuli, če smo pa pristavili, da se bo on pri „banketu“ županstvu odpovedal, storili smo to iz osebnega prijateljstva, sodeč, da se mu nikdar več ne bode nudila tako lepa prilika. Res časi se spreminjajo in mi z njimi. Kdo bi bil kdaj mislil, da bodo ravno njega največji nasprotniki, v katerih očeh je bil župan dober samo še za reno, trdeč, da je coklja, ki zadržuje vsak napredek, svoje nazore tako popolnoma izpremenili, da mu sedaj ravno ta list, ki ga je nekdanj grajal, slavo poje. Kdo se je izpremenil, ali list, ali naš župan? Preverjeni smo, da naš tako rahločutni župan sam ne vrjame, da Vam pridejo te slavnostne pesmi iz srca, dobro vedoč, da jih nareka le klike naravni čut za obstanek. Družita se tu častihlepnost in licemerstvo. Koliko ugleda ima ta klika pri meščanih, pokazalo se je ravno sedaj, ko so se nabirali podpisi za udeležbo pri banketu. Vabljenih je bilo nad 300 oseb, odzvalo se jih je pa prvokrat le 63 in z največjim naporom se je nabobnalo toliko, da se ga sedaj udeleži 68 oseb. Vi imate najmanj povoda, nam kaj očitati, saj je še vsem meščanom dobro v spominu, kako ste se vedli takrat, ko je postal naš župan ces. svetnik. Vsled vaših spletk morale so izostati vse ovacije, za to redko odlikovanje, in vender takrat naš „rahločutni“ župan ni odstopil, kakor tudi sedaj ne bode, če vi in mi še tako „obžalujemo“, ampak držal se vas bode, kakor potapljanec slamnate bilke. Naše mesto pri tej alijanci, katere geslo je „mi ne znamo nič izvesti, zato tudi drugi ne smejo“ ne bode nič pridobilo. Proslavilo se bode s svojimi srednjeveškimi mlakužami in odurnim smradom na vzhodni strani, zaradi ene same lekarne. Zatoraj le dobro podpirajte trohljivi steber, saj, če ta pade, ste vi ob tla.

Med brate Hrvate! V ponedeljek 14. t. m. ob 2. uri 50 min. popoldne odpelje se okoli 40 slovenskih krščanskih socialcev na slavnost karlovškega bratskega društva „Nada“. Ob 7. uri 48 min. zvečer pripeljejo se izletniki v Zagreb, kjer prenoče. Na kolodvoru v Zagrebu bodo pričakali Slovence bratje Hrvatje. Zvečer bodo priredili v Zagrebu Slovincem časten večer. Drugo jutro pridružijo se posebnemu vlaku zagrebških društev v Karlovec. Izleta se udeleže odposlanstva: „Slovenska krščansko-socialna zveza“ iz Ljubljane z zastavo, „Katoliško delavsko društvo“ na Jesenicah z zastavo, „Društvo sv. Jožefa“ v Trzinu z zastavo, „Slovensko delavsko stavbinsko društvo“ in „Del. konsumno društvo“ iz Ljubljane, „Gospodarska zadruga“ na Češnjici, „Posojilnica“ v Starem Trgu.

V Slovenji gradec je prišel namestu ponižanega Zoffa za voditelja okrajnega glavarstva Čeh g. Čapek, nadkomisar iz Ptuj.

Imenovanje. Davkar R. Šinek v Gradišču je imenovan glavnim davkarjem v Kopru.

Na tržaškem magistratu so prišli na sled zopet poneverjenju, katerega je izvršil uradnik Avrelj Picciola, ki je delil siromakom podpore.

Nemški izgredi v Celju.

(Poročilo našega celjskega poročevalca.)

Za dohod Čehov v Celje hujskali so Nemci par tednov, ne da bi bili merodajni faktorji storili

potrebne protikorake. Te dni je bil za nemške Celjane „vesel dan“, pokazati so mogli, kaj znajo in kako se boje, da bi Celje sčasoma ne postalo slovensko.

Še pred dohodom Čehov, katere so parkrat zaman šli čakati na kolodvor, razgrajal je nemški mob po Celju in spuščal svojo korajžo na pozamezne Slovence. Dr. Dečka so udarili s kolom po glavi, policija je pa aretovala Slovence Perdana, ki je hotel napadalca prijeti. Raz „Narodnega Doma“ je policija strgala cesarsko in slovensko zastavo. Dne 9. t. m. so v Celje prišli Čehi ob pol drugi uri popoldne. Tuleče Nemce je od perona, kjer so Slovenci burno pozdravili drage brate, zavračevalo vojaštvo. Na poti do „Narodnega Doma“ je letelo na goste kamenje od nemške strani, Slovenci so jih pozdravljali z „Živijo“-klici, vrle Slovenke pa so jih z „Narodnega Doma“ obsule s cvetjem. Na dvorišču je svirala godba „Naprej“. Nemški burš Šeligo, kolega ljubljanskih karnijolcev, je sosebno strastno metal kamenje in ranil necega Čeha na licu. Dr. Šuklje je potem ranjenca v „Narodnem Domu“ takoj obvezal. Banket Slovencev na čast Čehom je bil sijajen. Pripomniti moramo še, da smo zjutraj celjski Slovenci na okoličanskem pokopališču odkrili spomenik velikemu Slovanu dr. Oblaku.

Po banketu smo z gosti šli k staremu gradu, kamor je bil nemški župan obesil frankfurtarico, to je dal okoličanski župan g. Glinšek odstraniti. Dohod do razvalin pa je bil zaprt — radi nujnih popravil. Čehi pa se niso dali na tak način terorizirati ter so šli celo na stolp. Raz razvalin je donela proti Celju slovanska himna: „Hej Slovani!“ Nazaj grede je letelo zopet kamenje. V „Narodnem Domu“ policija Slovencev ni pustila gledati niti pri oknu ter je prišla v privatno čitalniško stanovanje in siloma zaprla šaluzije.

Nikakor ni čudno ob celjskih razmerah da so bili aretovani skoro sami Slovenci. Zaprti in izpuščeni so bili gg. Zafošnik, Pavel Detiček, Beg, Reicher in Perdan. Zaprti so bili po nedolžnem, kar bodo izkazale sodne obravnave, o katerih Vam bom poročal. Zvečer smo se zabavali ob sviranju naše narodne godbe in obeh zborov pevskega društva in pri plesu. Med tem časom je bilo vse divje okoli naše krasne narodne palače. Tivtoni so vpili in zmerjali. Če se je kak Slovenec pokazal na ulici, ga je nemška druhal napadla s palicami in pestmi.

Razgrajalo se je silno, Čehi so morali prenočiti v „Narod. Domu“. Glavar je celo hotel, da bi morali odpotovati Čehi, kadar bi on hotel. Opomniti moramo, da so se posebno lepo vedle celjske nemške device, ki so kazale Čehom svoje suhe zadnje strani. Celjska sodrga, kateri so iz vseh nemških krajev Štajerske, celo iz Gradca, prišli nacijski na pomoč, je predrla večkrat kordon policije, a je sodrgo policija še ob pravem času obranila. Slovincem je sodrga prav brez skrbi pobijala okna. Tekla je tudi kri.

Ponoči so v bližini „Nar. Doma“ Nemci s poleni in noži napadli učitelja Gostinčarja iz Griž. Branil se je, a ker si ni mogel drugače pomagati, ustrelil je Gostinčar z revolverjem ter je zadel trgovskega potnika pri Woggu nemškega imena! Polanca pod levo oko in v prsi. Gostinčarja bi bili Nemci skoro ubili, tudi njegovega spremljevalca solicitorja Bolho so surovo pretepali. Ubili bi oba, da se nista branila z revolverji. Druga krogla je zadela nemškega delavca Grabnerja v nogo.

Čehi so se odpeljali iz Celja 10. t. m. z jutranjim vlakom. Z oken so Nemci pljuvali na Čeha, Slovenci pa so jih pozdravljali. Letelo je kamenje ter ranilo češkega visokošolca Jahna. Nemci so naskočili potem „Narodni Dom“, a Slovenci so jih odpodili. Slovenskega komija Vrečka so Nemci po odhodu Čehov pobili na tla. O Polancu se nam poroča, da še ni umrl, Grabner bode skoro ozdravel. Aretovanih je 20 Slovencev in — 1 Nemec.

V noči od 9. na 10. t. m. je demonstrovala na stotine broječa druhal pred „Narodnim domom“, prepevala izdajske pesmi, potem šla skozi Gosposke ulice do farne cerkve, kjer je v opatiji in kaplaniji pobila okna, potem je tulila po

glavnem trgu, graški cesti, naprej do dr. Sernečeve hiše, kjer so mu vsa okna z debelim in težkim kamenjem popolnoma razbili. Hiša je taka kakor razvalina, stekla, kamenja in opeke na kupe. Policija je bila zraven, a — — čeprav je že prej popoldan g. dr. Sernec nameravani napad naznanil. Izmej Nemcev ni bil pri tem izgredu nihče aretovan. Prava revolucija vlada po mestu. V „Narodnem domu“ in pri g. Žimniaku so tudi okna razbita in tablica pri g. dr. Dečku. Nemci so oboroženi z noži in upijejo „Ubijte slovenske pse!“ „Hoch Allddeutschland!“

Učitelj Gostinčar, ki je star 25 let, rodom Ljubljčan, je bil takoj aretovan. Kakor zagotavljajo nemški listi, bode tožilo drž. pravdnistvo gosp. dr. Serneca in avskultanta gospoda dr. Cvetka, radi hujskanja in radi tega, ker so šli Čehi na razvaline, dasi je bil uhod „zaprt“. Gostinčar je bil po napadu do 8. ure brez zavesti. Domove dr. Serneca in dr. Dečka straži vojaštvo. Napadi na Slovence se nadaljujejo. Nemci tulijo po mestu in obmetavajo s kamni hiše Slovencev, od katerih je mnogo ranjenih.

Od Slovencev so bili deloma lahko, deloma težko ranjeni gg. Bovha, Gostinčar, Reha, Beg, dr. Šuklje, posestnik parnega mlina g. Peter Majdič in dr. Dečko.

Cenilna in prizivna komisija pri osebnem dohodninskem davku.

Marsikateri davkoplačevalec je olajšan vzdihnil, ko je dobil v roke davčni preosnovalni zakon z dne 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220, po katerem je osiguran vpliv davkoplačevalcev pri sestavi dotične cenilne komisije. Treba je le voliti značajne in sposobne može, in davkoplačevalec lahko položi svojo osodo v roke teh izvoljencev.

Toda kmalu nas je skušnja podučila, da imamo tudi od te izvoljene davčne komisije toliko pričakovati, kakor od c. k. davčne administracije.

Davčna komisija je le pomožni organ obstoječe c. k. davčne administracije. Z nje pomočjo si razbremenijo davčna administracija odločno delo pri davčnem vijaku, češ čemu se pritožujete davkoplačevalci, saj ste vender sami volili člane v davčno in prizivno komisijo.

Po §§ 179. in 182. davčne postave volijo davkoplačevalci polovico članov komisije, ostalo polovico imenuje finančni minister.

Gotovo pa imenuje finančni minister le take člane in njih namestnike, kakor predsednika, na katere se lahko popolnoma zanese, da se bodo pri odmerjenju davka in cenitvi strogo ravnali po njegovih namenih in navodilih.

Oglejmo si malo bliže sliko tako sestavljene davčne komisije.

Vzemimo, da obstoji komisija iz 6 članov, imenovanih od finančnega ministra, in 6 od davkoplačevalcev izvoljenih članov, na čelu komisije višji c. k. finančni uradnik.

Od ministra imenovani člani se bodo postavili za varstvo državnih, to je fiskalnih interesov, mej tem ko se izvoljeni člani postavijo na stališče, da je treba tudi interes davkoplačevalca uvaževati in ne tako strogo fiskalčno postopati. Kaj se zgodi? Sedaj se prične akcija c. k. finančnega uradnika kot predsednika. Po členu 49. izvrševalnih določb je predsednik komisije ob enem zastopnik državnih interesov, katere mora sosebno varovati. Priklopil se bo naravno mnenju onih od ministra imenovanih članov. Če se davkoplačevalec pritoži, se mu ne bo drugače godilo, ker prizivna komisija je pod istimi pogoji sestavljena. Toda vzemimo drugi slučaj.

Za interese davkoplačevalca glasuje izdatna večina davčne komisije, to je od ministra imenovani priklopijo se od davkoplačevalcev izvoljenemu številu, tako da predsednik ne pride v položaj odločevati.

Kaj se zgodi?

Po členu 61. izvrševalnih naredb je davčna oblast obvezana vložiti priziv proti sklepu, ki je vsled večine ugoden za davkoplačevalca.

Vprašanje je, ali bo prizivna komisija tudi za davkoplačevalca tako milega mnenja. In davkoplačevalcu ne preostaje drugega, ko po § 225. davčnega zakona vložiti priziv na upravno sodišče.

Toda to je tako trnjeva in draga pot, da si bode vsak prej dobro premislil, preden da jo nastopi.

V takih odnošajih ne smemo gojiti pre optimističnega mnenja in zaupanja v davčne in prizivne komisije, zlasti zato ne, ker civilisti ne prihajajo redno k sejam in imajo zastopniki vlade kaj lahko večino.

Te komisije so le institucija, da se duhovi malo pomirijo, koristile ne bodo davkoplačevalcu ničesar, zato je že v zakonu in v izvrševalnih naredbah skrbjeno. Finančni uradi, ki so poprej oskrbovali direktne davke, bodo tudi z naprej najuplívnejši faktorji pri odmerjenju novega direktnega davka in želeli je le, da bi ti uradi strogo na to gledali, da se po pomoti ali nalašč ne gode nikomur krivice.

Darila.

Za „Vodnikov dom“ v Spodnji Šiški darovali so č. gg.: Šumi Josip v Ljubljani 2 gld. — Malenšek Srečko, učitelj v Zg. Tuhinju, 1 gld. — Smolnikar Jcsip, župan v Zg. Tuhinju, 1 gld. — Novak Josip, župnik v Poviru pri Sežani, 10 gld. — Stele J. v Zalogu, 50 kr. — Notar Ant., Plavljice pri Trstu, 2 gld. — Gruđen Jak, vpok, župnik v Leonišču, 1 gld. — Gospodična Baudek Helena, posestnica v Vodmatu, 1 gld. — Prisrčna hvala velečastitim dobrotnikom in — priporočilo. Odbor.

Za „Našo stražo“: G. Fran Šubelj, Kamnik, 3 gld. — Na novi maši č. gosp. Mikalna po č. gospodu Franu Neubauerju 3 gld 15 kr.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali: Slavno upravnštvo »Slovenca« zbirko 6 gld. — Briska podružnica v Biljani na Goriškem 30 gld. — Č. g. o. Konrad Stazinski pri Sv. Trojici pri Ptujju nabral 5 gld. 30 kr. — Podružnica na Premu po č. g. župniku Križaju 5 gld. — G. Gregor Pikel, trgovec v Postojni, 14 gld. 40 kr. — Podružnica v Podgradu po g. blagajniku Jos. Volku 22 gld. Č. g. Mih. Barbo, župnik na Trebelnem, 50 kr. — Šentjakobsko-trnovska ženska podružnica v Ljubljani 300 gld. pokroviteljine iz veseljskih dohodkov. — Podružnica v Selcih 14 gld. — G. dr. Ivan Glaser nabral pri neki veseli družbi v Činžati 5 gld. 30 kr. — G. dr. Alojzij Kokalj, pravni praktikant na Dunaju, 2 gld. — G. Anton Gnus, nadučitelj na Dolu, 3 gld. 25 kr. kot dar šolskih igralcev za šolo na Muti. — Slavna hranilnica in posojilnica v Cerknem na Goriškem 10 gld. — Gospa Mici dr. Maroltova na Vrhniki 100 gld. pokroviteljine za trg Vrhniki. — Podružnica v Novem Mestu 116 gld. — 5 gld., nabranih v Krajčkovu »Peter-Vaterno« na Slemenih. — Č. g. L. Gantar, dekan na Vrhniki, 5 gld. — G. prof. Žnidaršič iz Sarajeva 1 gld. — G. J. Rabar, ravnatelj gimnazije v Oseku, 1 gld. — Slavno upravnštvo »Slov. Lista« 4 gld. 60 kr. — Podružnica za Lehea 14 gld. 79 kr. — Podružnica za Rojan 90 gld. 41 kr. — Slava darovalcem!

Anton Koblar,
provizorični blagajnik družbe sv. Cirila in Metoda.

Listnoca uredništva. G. dr. Karol Pečnik v Aleksandriji: Hvala lepa! Prihodnji priobčimo Vaš dopis v uvodnem članku. Udan pozdrav!

V obupni žalosti javljam v svojem in v imenu svojega mladoletnega sinčka vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočni poklical k Sebi iskreno ljubljeno, preblogo, nepozabno soprogo, oziroma mater, gospo

Marijo Laurič roj. Krašovic

danes v nedeljo zvečer po dolgotrajni, mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, v 25. letu njene starosti.

Pogreb nenamisljive ranjce bode v torek, dné 8. avgusta t. l. ob polu 10. uri dopoldne v St. Vidu pri Zatičini.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah

Preblogo pokojnico priporočava v pobožno molitev in prijazen spomin.

Št. Vid na Dolenjskem, dné 6. avgusta 1899.

Josip Laurič, soproj
Josip Laurič, sin.

Tinktura zoper kurja očesa

== gotovo najboljšo sredstvo ==
za hitro odpravo kurjih očes, trde kože itd.
Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr
Dobiva se v (60-6)
deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustk-a v Ljubljani.

Najnižje cene.

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

12 (48-46)

VIZITNICE

priporoča
J. Blasnikova tiskarna.

„Slovenski List“ se prodaja v Brusovi (Štefeti) prodajalnici pred Škofijo. Posamezna številka 7 kr.

Janko Klopčič

urar v Ljubljani, Prešernove ulice št. 4.

Priporoča

Nikelnaste, jeklene, srebrne, Tula, ameriške plaque, zlate ure. Stenske ure. Ure z nihalom. Salonske ure. Pisarniške ure. Raznovrstne lične izdelane budilke. Srebrne, Tula, amer. plaque, novo zlate, fine 14kar. zlate verižice, zapestnice, prstani, uhani, zapone, priklepki, gumbi za manšete in srajce, igle za kravate iz granatov. Razne stvari iz Kina srebra. Prstani in uhani z dijamanti in briljanti. Specijalitete vsake vrste v zalogi.

Nikjer se ne kupuje ceneje.

Popravila zanesljivo, točno in ceno!

Cerkvena mizarska dela.

Podpisane izdelujem zlasti **cerkvene klopi, spovednice, okna, vrata in klečalnike** po vzorcih in lastnem načrtu ter se za taka dela priporočam čast. duhovščini in cerkvenim predstojništvom. Zagotovem izvrstno delo in nizke cene. Že desetim cerkvam sem izdelal klopi v največjo zadovoljnost.

Da je moje delo res trdno in lepo, spričujejo klopi po farnih cerkvah v Dobu, Radomljah, na Rovu, Brdu, Goričici, v Moravčah, Pečah, Komendi, pri Sv. Jurju pri Kranju in v novi cerkvi v Vodicah, pa spovednica na Holmcu.

Ravno sedaj izdelavam cerkvene klopi za farno cerkev v Čemšeniku.

Postavljenje novih klopij v cerkvi traja le 5 do 6 dni.

Josip Stupica na Viru,

43 (41-17)

pošta Domžale.

Gabr. Piccoli,

lekarnar „pri angelu“,

dvorni založnik

Nj. svetosti papeža Leona XIII.

v Ljubljani,

Dunajska cesta.

Brezje na Sp. Štajerskem, 14. nov. 1898.

Vaše blagorodje!

Ker smo se že velikokrat prepričali, da je ta Vaša tinktura za želodec, katero je rabila že cela moja hiša z najboljšim uspehom, res najboljšo sredstvo zoper želodčne in tudi mnoge druge bolezni, se Vam iskreno zahvaljujem. Pa tudi gospodu, kateri me je na to izvrstno tinkturo opozoril, sem hvaležen.

To potrjujem s tem, da Vam izrečem svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu cele moje družine ter Vas uljudno prosim, da mi pošljete zopet jedno skatlico tinkture za želodec z 12terimi stekleničkami in jeden lonček Glicerina Crème.

S spoštovanjem

Tomaž Dobek,

Pošljite mi s poštним povzetjem pod spodaj stoječim napisom 24 stekleničke izvrstne »želodčne esence«, ki se rabi z najboljšim uspehom.

Jožef Černko, župnik,
Vuhred. — Štajarsko.

Pošljite mi s poštним povzetjem 12 steklenic Vaše želodčne tinkture. Naš g. župnik Belec jo vsakemu bolehnemu prav gorko priporoča in skoraj vsaki, ki jo rabi, se jako pohvalno o nji izrazi.

S spoštovanjem

Ivana Vidas
pri Sv. Martinu, p. Sv. Nedelja,
S. Domenica d' Albona, Istria

Slovinci!

Pristopajte

k

„Naši straži“!

Ignacij Čamernik

kamnosek,

v Ljubljani, Poljske ulice 28.

Priporoča se prečastiti duhovščini za vsa

kamnoseška cerkvena dela

oltarjev, prižnic, obhajilnih miz i. t. d.

Ima tudi lepo zalogo raznovrstnih

35 (15-16)

nagrobni spomenikov

preskrbuje na željo cele rakve.

Priporoča se tudi stavbinskim mojstrom in hišnim posestnikom za vsa stavbinska dela iz trdega kraškega kamna, katere točno, solidno in po nizkih cenah napravi.

Brezplačno izdeluje narise, napravlja obrise za cerkvena in stavbinska dela.

Najnovejše!

Grobni okviri

Najnovejše!

istotako trdni, kakor kamen, po najnižjih cenah.

Delavnica kleparskih, ključarskih, kovinotiskarskih, stavbenih in galanterijskih del.

ANTON BELEC

Št. Vid nad Ljubljano

izdeluje in ima v zalogi **cerkvene svetilnice** ali **stalnice**, dve po: iz kositarja 12, 15, 18, 20 gld., iz medenine 22, 24, 28, 32 gld., iz tompaka 40, 50 gld.; **obhajilne svetilnice** iz kositarja po 2 gld., iz medenine po 5, 8, 10 gld.; **pušice z zvočki** za pobiranje miloščin, iz kositarja po gld. 1-50, iz medenine po 5 gld.; **štedilna železna ognjišča**, vsa železna in tudi razna za vzidanje.

Pokrivanje in barvanje zvonikov ter napeljevanje strešnih žlebov in strelovodov. (64 10-4)

Razne železne ograje, vrata, omrežja za pokopališča itd. — S kritevjo zvonikov prevzema ob enem tesarska dela.